

به نام خدا

سندرم نفروتیک

تهیه کننده:

(دپارتمان آموزش به بیماران)

سندرم نفروتیک چیست؟

مجموعه‌ای از علائم و نشانه‌هایی که به دنبال آسیب به گلومرول‌های کلیه بروز می‌کند. سندرم نفروتیک گفته می‌شود. این بیماری در هر سنی دیده می‌شود، اما در بین سنین ۲ تا ۶ سالگی بیشتر شایع است.

علل بروز سندرم نفروتیک چیست؟

علت بروز این بیماری ناشناخته است اما به دنبال بیماری‌هایی مثل دیابت، لوپوس و اختلالات عروقی نیز در بزرگسالان گزارش شده است. همچنین گاهی بصورت مادرزادی است که مدتی پس از تولد تظاهر پیدا می‌کند. به نظر می‌رسد بروز این بیماری با اختلال سیستم ایمنی، مرتبط باشد.

علائم سندرم نفروتیک:

علائم بیماری بصورت مستقیم به دفع پروتئین (آلبومین) از کلیه ارتباط دارد، به این ترتیب که با دفع پروتئین، بدن تورم پیدا می‌کند. شایعترین محل‌های ورم، اطراف چشم، قوزک پا و بیضه در پسران است. در موارد شدید، اختلالات تنفسی و اسهال نیز دیده می‌شود.

از جمله علائم دیگر بیماری می‌توان به ادرار کف‌آلود، بی‌اشتهایی، تهوع و استفراغ، خستگی، بی‌حالی، رنگ پریدگی و افزایش وزن اشاره کرد.

سندرم نفروتیک چگونه تشخیص داده می‌شود؟

پزشک در مورد علائم بیماری کودک شما خواهد پرسید و کودکان را معاینه خواهد کرد. یک سری آزمایشات نیز مثل آزمایش خون و جمع‌آوری ادرار ۲۴ ساعته برای اندازه‌گیری مقدار پروتئین در ادرار انجام خواهد شد. در برخی از بیماران نمونه برداری کلیه برای تشخیص لازم است.

درمان سندرم نفروتیک چیست؟

هدف از انجام اقدامات درمانی، کاهش ترشح پروتئین در ادرار و جلوگیری از عفونت و کم شدن ورم است.

۱. **درمان دارویی:** در مراحل اولیه درمان با کورتون توصیه می‌شود و اصلی‌ترین داروی این گروه، قرص پردنیزولون می‌باشد که باید طبق دستور پزشک و در زمان تعیین شده مصرف شود.

اما در صورت عود مجدد بیماری و عدم پاسخ بیمار به کورتون، از داروهای تضعیف کننده سیستم ایمنی استفاده می شود.

۲. رژیم غذایی:

- غذای بیمار از مبتلا به سندروم نفروتیک باید کم نمک و کم چرب باشد.
- قندهای ساده مانند شیرینی جات و آبمیوه ها در صورت بالا بودن تری گلیسیرید بیمار باید در برنامه غذایی محدود شود.
- افزایش دریافت پروتئین رژیم غذایی تنها با نظر پزشک معالج ضرورت دارد، در غیر این صورت رژیم معمولی توصیه می شود.
- میزان مصرف مایعات باید تقریباً معادل میزان دفع ادرار در ۲۴ ساعت باشد.

سندرم نفروتیک چه پیامدهایی دارد؟

بستگی به علت بیماری و نحوه ی پاسخ کودک به درمان، چنانچه بدن بیمار سریعاً به درمان پاسخ دهد و عود بیماری مشاهده نشود، بیماری رو به بهبودی است. این در صورتی است که مصرف منظم داروها، کنترل رژیم غذایی، استراحت کافی و پیگیری مداوم با

با توجه به جواب آزمایشات به خوبی انجام شود.

شما چه اقداماتی می توانید برای کودکان انجام دهید؟

قبل از پاسخ دادن به درمان، کودک مبتلا به سندرم نفروتیک غالباً بی اشتهاست که به علت ضعف عمومی و تورم سیستم گوارشی است. در نتیجه تشویق کردن به مصرف کالری کافی در پیشگیری از سوء تغذیه مؤثر است؛ غذا دادن به مقادیر کم و مکرر باید صورت گیرد.

حداقل هفته ای یک بار کودک خود را وزن کنید. در صورتی که کودک کورتون دریافت می نماید، از حضور وی در مکان های شلوغ و پر جمعیت و تماس با افراد مبتلا به بیماریهای عفونی خودداری نمایید.

پس از پاسخ به درمان، از پرخوری کودک که ناشی از اشتهاهای کاذب ثانویه به مصرف کورتون می باشد، جلوگیری نمایید و از قرار گرفتن پوست وی در معرض سرما یا گرما جلوگیری کنید.

توصیه می شود مواد معدنی و ویتامین های تکمیلی مثل ویتامین D، کلسیم و آهن طبق نظر پزشک مصرف گردد.

تهیه پوشاک نسبتاً گشاد، از تحریک پوستی خواهد کاست و کوتاه کردن ناخن ها، از خارش و زخمی شدن پوست جلوگیری خواهد کرد. معمولاً در طول مدتی که کودک ورم شدید دارد، باید در بیمارستان بستری شود؛ چون تورم، محدودیت حرکتی ایجاد می کند.

مراقبت از کودک در منزل زمانی صورت می گیرد که پروتئین ادرار تا حد قابل قبولی کاهش یافته باشد.

در صورت مشاهده علائم عود بیماری مثل: ورم در اطراف چشم، بی اشتها، خستگی، تحریک پذیری، تب و ... کودک را به مرکز درمانی ارجاع دهید.

به دلیل عود بیماری و وجود عوارض و سیر خاص این بیماری، مراقبت های طولانی مدت ضروری است.

حمایت والدین در مرحله حاد بیماری به دلیل احتمال بروز افسردگی و گوشه گیری در کودک مبتلا لازم و ضروری است.

مصرف دقیق دارو و آزمایشات دوره ای ادرار از نظر وجود پروتئین و بررسی علائم اولیه لازم است.